

[Justitsministeren.]

med den lette adgang, der er til at få denne godkendelse, ikke se rettere, end at det er urimeligt, at man ikke fra alle sider lægger vægt på at få denne godkendelse, vel at mærke, hvis man vil have retsvirkningerne. Vil man ikke have de retsvirkninger, vil man ikke knyttes fast sammen, ja, så kan det måske være rimeligt nok, at man ikke indgår ægteskab, men så er der jo heller ikke nogen grund til, så kan det jo heller ikke være rigtigt, at vi andre vil tillægge forholdet retsvirkninger i lighed med ægteskabet.

Det ærede medlem talte om ægteskab mellem halvsøskende. Der har i den sidste tid i pressen været nogle artikler, hvori videnskabsmænd har taget til orde mod søskendeægteskab, og derindunder falder jo også ægteskab mellem halvsøskende. Jeg ville også være betænkelig ved det. Der er jo foruden det rent arvebiologiske også et andet forhold, der kan gøre sig gældende, nemlig den forstyrrelse inden for familien, som det kan give. Jeg forstod her, at det ærede medlem mente, det kun kunne være i de undtagelsestilfælde, hvor man overhovedet ikke tidligere havde haft noget med hinanden at gøre, men jeg vil alligevel mene, at det er noget, der ligger uden for det, vi kan give love om, vi kan give bestemmelser om her i loven.

Det ærede medlem var som et par af de andre medlemmer inde på spørgsmålet, om ikke skilsmissemænd kunne gives på en lettere måde, og jeg har for så vidt svaret på det.

Det ærede medlem nævnte én ting, som jeg måske skylder at sige lidt om; det var, at det var bedre at sammenfatte skyldgrundene til én, nemlig til dyb og varig uoverensstemmelse. Jeg kan over for det sige, at dyb og varig uoverensstemmelse også kan give anledning til overordentlig komplicerede og vanskelige bevisforhold i en retssag og også kan give anledning til en overordentlig generende og for parterne til det yderste ubehagelig bevisførelse, så i og for sig tror jeg ikke, der er så forfærdelig

meget nået, selv om man knyttede det sammen hertil.

Så talte det ærede medlem om, at mæglingen burde overføres til et familierådgivende organ. Der er jo i forslaget åbnet mulighed for, at dette kan ske. Jeg er enig med det ærede medlem i, at en undervisning i familierekundskab ville være gavnlig, og jeg tror, jeg kan slutte mig til det ærede medlems udtalelse, at den i højere grad burde indgå i skolernes undervisning.

Hr. Poul Dam sagde, at den offentlige debat ikke havde været stor nok. Jeg er enig med hr. Poul Dam i det. Jeg havde håbet på, der var kommet mere offentlig debat. Dog må jeg sige, at når jeg ser på de udklip, jeg har samlet i sommerens løb om denne debat — det har jeg nemlig gjort — så er der dog en del. Der er dog en del, der har udtalt sig om de forskellige ting. Spørgsmålet tror jeg har en vidtstrakt interesse i befolkningen. Jeg havde nær sagt, jeg tror næsten, at når der ikke er kommet mere debat, så er det, fordi langt de fleste slutter sig til, måske ikke enkeltheder i forslaget, men slutter sig til opfattelsen af ægteskabet som det traditionelle, som det, vi har kendt her i landet og i de andre med os ligestillede lande, jeg havde nær sagt i århundreder, det monogame ægteskab, der tilsigter at være et livsvarigt ægteskab, og hvis første og vigtigste formål er at opdrage børnene på den rette måde. Jeg tror, at grunden til, at der ikke er kommet så stor en debat, netop er den, at dette forslag følger de tidligere ægteskabslove. Det ærede medlem har jo også set, at da det ærede medlems forslag, der unægtelig ikke fulgte de traditionelle baner, fremkom, så blev der debat om ægteskabsloven.

Det ærede medlem talte om ægteskabet som en borgerlig indretning. Vi er vel i og for sig alle klar over, at ægteskabet er en borgerlig indretning. At det ved siden af at være en borgerlig indretning tillige kan få den kirkelige velsignelse, er en anden ting. Sådan er det jo i overordentlig mange lande. Det er vel ganske rimeligt. Det er netop den